

02.10.2025.

Posl. broj: St-138/2014
PŽ-1913/2025-4

Vrhovni sud Republike Hrvatske
Trg Nikole Zrinskog 3
10000 Zagreb

putem:

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6
21000 Split

Stečajni
dužnik: SPORTSKI GRAD TPN d.o.o. u stečaju, OIB: 53703638008, Split,
Zrinsko Frankopanska 211

Podnositelj
prijedloga: GRAD SPLIT, OIB: 7875598868, Obala kneza Branimira 17, 21 000
Split, zastupan po punomoćniku Kruno Peronja, OIB:
49304460335, odvjetniku u Splitu, Domovinskog rata 10

Podnositelji
odgovora: I. UNICREDIT BANK AUSTRIA AG, Beč, Republika Austrija, OIB
88086096713, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u
Odvjetničkom društvu Madirazza & partneri d.o.o. u Zagrebu

II. Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10,
Zagreb, OIB: 92963223473, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko
Čejka

O D G O V O R N A P R I J E D L O G Z A D O P U Š T E N J E
R E V I Z I J E

I. Grad Split svojim prijedlogom od 27.08.2025. (dalje: **PZDR**) predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske zbog pitanja navedenih na str. 3. i 4. PZDR-a dopustiti podnošenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda RH pod posl.br. PŽ-1913/2025-4 od 01.07.2025.godine (dalje: **Drugostupanjsko rješenje**), a kojim je odbijena žalba Grada Splita i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-138/2014-372 od 10. travnja 2025. (dalje: **Prvostupanjsko rješenje**, zajedno s Drugostupanjskim rješenjem: **Rješenja**).

Prvostupanjskim rješenjem je poništena elektronička javna dražba: Identifikator nadmetanja: 48045, oznaka elektroničke javne dražbe: četvrta, koju je provela Financijska agencija, Regionalni centar Split, u razdoblju od 26.03.2025. u 09:00:00 sati do 09.04.2025. u 08:59:59 sati, prema zaključku o prodaji od 29.04.2024. (dalje: **Četvrta e-Dražba**), i to na zahtjev stečajnih vjerovnika koji u ovom stečajnom postupku imaju i status razlučnih vjerovnika: UNICREDIT BANK AUSTRIA AG, Beč, Republika Austrija, OIB: 88086096713 i Zagrebačka banka d.d., Trg bana J. Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473 (dalje: **Podnositelji odgovora**).

II. Podnositelji odgovora prvenstveno ukazuju na to da u skladu s čl. 400. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. – službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: **ZPP**) stranke mogu podnijeti reviziju protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim je postupak pravomoćno završen ako je Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustio podnošenje revizije. Drugim riječima, revizija nije dopuštena protiv drugostupanjskog rješenja kojim se postupak pravomoćno ne završava.

Na ovaj predmet primjenjiva je ustaljena praksa Vrhovnog suda RH zauzeta npr. u rješenju posl. br. Revd 1099/2022 „5. U ovom slučaju predloženo je dopustiti reviziju protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim je potvrđeno prvostupanjsko rješenje kojim je poništena elektronička javna dražba, a takvim drugostupanjskim rješenjem postupak nije pravomoćno završen, niti je takvo rješenje obuhvaćeno Katalogom rješenja iz Stečajnog zakona protiv kojih je dopuštena revizija, a koji je donesen na sjednicama Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanim 17. prosinca 2018. i 1. ožujka 2021.“ Isti zaključak da revizija protiv rješenja kojim se poništava dražba nije dopuštena zauzet je i u rješenjima Vrhovnog suda RH pod posl. br. Revd 1949/2020, Revd 1620/2021-2 i Revd 1620/2021-5.

Razlog zašto se postupak pravomoćno ne završava rješenjem o poništenju dražbe jest taj da će se, a kako je navedeno i u rješenju posl. br. Revd 1620/2021-5, „postupak javne dražbe ponoviti“.

III. Podnositelji odgovora podredno ukazuju na to da ni ostale pretpostavke za dopuštenje revizije nisu ispunjene u konkretnom slučaju, odnosno odluka o postavljenim pravnim pitanjima ne bila važna za odluku u sporu i/ili za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi.

Alternativnim zahtjevom da odluka mora osigurati jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni ili razvoj prava u sudskoj praksi naglašava se javna funkcija izvanredne revizije. Svrha Vrhovnog suda RH odlučivanje je o važnim pravnim pitanjima s općim značenjem kako bi nižestupanjski sudovi mogli sukladno postupati u istim pravnim pitanjima. Zadatak Vrhovnog suda RH nije trećestupanjska kontrola zakonitosti odluka nižih sudova i postupanja sudova u konkretnom predmetu, a što u prvim postavljenim revizijskim pitanjima Podnositelj prijedloga traži od Vrhovnog suda RH.

Neovisno o tome, a usprkos navodima Podnositelja prijedloga, Rješenja su u potpunosti zakonite odluke donesene u skladu s materijalnim i postupovnim odredbama primjenjivih zakona. Obrazloženo je zašto je Grad Split počinio zlouporabu prava i zašto sud ne smije dopustiti takva raspolaganja, a slijedom čega je poništena četvrta e-Dražba.

Zlouporaba prava je onemogućena čl. 3. st. 3. ZPP-a (koji zakon se primjenjuje u predmetnom stečajnom postupku temeljem čl. 6. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 44/96., 161/98., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12., 45/13.; dalje: **SZ 2014**)). Podnositelji odgovora nastavno na 7. pitanje iz PZDR-a ukazuju na to da je institut zabrane zlouporabe prava moralni korektiv krute primjene prava te da protivnost raspolaganja prisilnim propisima proizlazi upravo iz protivnosti raspolaganja javnom moralu, načelu savjesnosti i poštenja i drugim temeljnim pravnim načelima. Podnositelji odgovora također ukazuju na to da je pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH o primjeni čl. 3. st. 3. ZPP-a, odnosno o eventualnoj potrebi da je raspolaganje stranke uz protivnost javnom moralu ujedno protivno prisilnim propisima (kad to ne bi bilo ispunjeno po samoj prirodi stvari), već izraženo te je vidljivo npr. iz presude Vrhovnog suda RH Rev-2909/1998 od 27.02.2002. („U pobijanoj presudi pravilno je ocjenjeno da priznanje tužbenog zahtjeva jest raspolaganje koje je u ovom slučaju u suprotnosti s pravilima javnog morala (čl. 3. st. 3. ZPP)“).

U konkretnom predmetu, prema ispravnom mišljenju nižestupanijskih sudova Grad Split je sebe doveo u povoljniji položaj pri nadmetanju u elektroničkoj dražbi time što je donio Odluku o izmjeni komunalne naknade koja je sadržajno identična ranijoj odluci koju je povodom zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta kojeg je podnio stečajni dužnik ukinuo Visoki upravni sud Republike Hrvatske. Takvom Odlukom o izmjeni komunalne naknade obvezao je stečajnog dužnika na plaćanje komunalne naknade u neprihvatljivo visokim mjesečnim iznosima, a tu bi naknadu trebala plaćati i potencijalna treća osoba koja bi kupila nekretninu stečajnog dužnika (ne i Grad Split). Uređivanjem visine komunalne naknade na protuzakonit način Grad Split mogao je ponuditi nižu cijenu za predmet prodaje od ostalih potencijalnih sudionika dražbe, a zbog čega je ispravno zaključeno da je zloupotrijebio svoja prava.

Podnositelji odgovora upozoravaju da bi shodno gore navedenom odluka o pitanjima iz PZDR-a u kojima Grad Split polazi od pogrešne pretpostavke da je donio zakoniti podzakonski propis bila bez utjecaja na odluku u sporu.

Također, ako je pitanje je li Grad Split zloupotrijebio pravo činjenično, a kakvim ga Podnositelji odgovora smatraju, Podnositelji odgovora ističu da se revizija može dopustiti samo zbog spornih pravnih pitanja, a ne i činjeničnih. U slučaju da je navedeno pitanje pravno onda se ne utvrđuje provođenjem dokaza kako u 5. pitanju iz PZDR-a implicira Grad Split. Neovisno o tome Podnositelji odgovora ističu da su u nižestupanjskom postupku utvrđene sve relevantne činjenice na temelju kojih je moguće upotrebom pravila logike izvesti zaključak o zloupotrebi prava.

Posljedica zloupotrebe prava od strane (jedinog) ponuditelja s najvišom ponudom u elektroničkoj dražbi jest poništenje dražbe, a kako su također nižestupanjski sudovi ispravno zaključili nastavno na ustaljenu sudsku praksu iz, po bitnim činjenicama, istovjetnim pravnim predmetima koju su

Podnositelji odgovora prethodno dostavili u predmet i koju su nižestupanjski sudovi i citirali (t. 5.1 obrazloženja Drugostupanjskog rješenja).

Nastavno na gore navedeno, Podnositelji odgovora smatraju jedino bitnim da je utvrđeno da je Grad Split sudjelovanjem u nadmetanju i određivanjem komunalne naknade zloupotrijebio svoja prava, a zbog čega se nisu ispunile pretpostavke za donošenja rješenja o dosudi iz čl. 103. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.; dalje: **OZ**) te se je četvrta e-Dražba trebala poništiti u skladu s čl. 3. ZPP-a. Svi ostali navodi i prigovori Grada Splita ne odnose se na bit stvari i ne mogu biti predmetom razmatranja u revizijskom postupku.

IV. Slijedom navedenog Podnositelji odgovora predlažu odbaciti, a podredno odbiti prijedlog za dopuštenje revizije.

UNICREDIT BANK AUSTRIA AG
po punomoćniku

Zagrebačka banka d.d.
po punomoćniku Dubravko
Čejka